

Allemaal (op de) top!

Klik of surf voor het complete **Mont Ventoux**-verhaal naar: www.montventoux.st-er.nl

Dit is **Bladeren**, het nieuwe magazine van Esdégé-Reigersdaal en de opvolger van Ergo.

Bladeren is een greep uit het online verhaalkanaal www.esdege-reigersdaal.nl/bladeren.

Reageren of Bladeren voortaan **digitaal** ontvangen?

Mail naar: bladeren@esdege-reigersdaal.nl.

Bladeren | jaargang 1 | nummer 4 | november 2017
Een uitgave van Esdégé-Reigersdaal
Postbus 35, 1720 AA Broek op Langedijk

Contact: bladeren@esdege-reigersdaal.nl

Boerenlucht en kakelverse eieren

Thomas loopt in zijn overall over het terrein van dagbestedingslocatie Boerderij Wieringen. Hij stuurt de maaier heel handig langs de randjes van het grasveld en om de bomen. Thomas is een van de cliënten die werkt op de boerderij op Wieringen. Boer Bert is er geboren en getogen. Het bedrijf bracht niet genoeg op om hem en zijn gezin te onderhouden en hij moest ernaast gaan werken. Van het een kwam het ander: Bert en Esdégé-Reigersdaal maakten van de nood een deugd!

Bert kwam terecht bij Esdégé-Reigersdaal. Hij werkte als begeleider op de Waardse Werf in Heerhugowaard. Daar werken jonge mannen met een verstandelijke beperking en vaak ook bijkomende problemen. Terwijl een jonge stier flink tegen zijn rug schuurt vertelt Bert: "Voor een aantal van die jongens op de werf leek het mij zo goed om ook buiten te werken. Lekker veel ruimte, werken met dieren en op het land. Toen heb ik de clustermanager een voorstel gedaan om van onze thuisboerderij een dagactiviteitenlocatie te maken. Dat vond ze een goed idee!"

Sinds twee jaar komen de Werfmannen en inmiddels twee dames twee dagen in de week naar de boerderij op Wieringen. Het land van Bert ligt grotendeels naast de boerderij, maar ook verderop liggen wat stukken grond die hij gebruikt. Een van de vaste klussen van de assistentboeren is samen met Bert water brengen naar de dieren die niet direct bij de boerderij staan. En ook het voeren van de dieren en de collega's hoort bij de taken van het team. In de kantine bakt Mike een kakelvers eitje en Lisette maakt iets lekkers van een net geplukte courgette. "Lisette is onze tuinvrouw", vertelt begeleider

Thomas (links) en boer Bert

Weidse vergezichten in de polder met een klein zonnetje en wat wolkjes. De koeien wandelen in de wei, kipjes tokken tevreden in hun hok. Het harde geluid van een grasmaaier verstoort dit Hollandse tafereeltje wreed.

Wilfred. "Ze heeft heel hard gewerkt om de moestuin op te zetten." Nu ze van alles kan oogsten is Lisette trots op haar werk. "Ik heb gezaaid, onkruid gewied, geschoffeld en nu mag ik koken. Dat heb ik van mijn

moeder geleerd. Waar hou je van? Ik maak het zo, hoor!"

"Omdat we wat verder weg van de bewoonde wereld zitten, hebben wij van niemand last en niemand heeft last van ons. Dat gegeven èn dat we hier alles samen doen, werkt heel goed", aldus Bert. "De leuke, maar ook de minder leuke klussen doen we met z'n allen. En we maken heel veel lol samen!"

Manon Bruijns

Manon maakte ook een filmje over de boerderij op Wieringen. Bekijk het op <http://www.esdege-reigersdaal.nl/bladeren/boerenlucht-en-kakelverse-eieren>

Mariëlle Koelewijn betrekt ons bij haar hobby

Dat wil ik ook!
Dertien jaar oud was ze en ze zag de musical 'Cabaret'. Vanaf dat moment wist Mariëlle Koelewijn het zeker: ze wilde musicalster worden. Dat ze nu logopedist bij Esdégé-Reigersdaal is, heeft die pret niet kunnen drukken. Dit voorjaar schitterde ze in de musical 'Little Shop of Horrors', uitgevoerd door musicalgezelschap Scala uit Alkmaar. Cliënten van onze organisatie schitterden mee...

Eerst even over die cliënten, die meeschitterden. Scala zoekt bij elke musical naar bijzondere verbindingen. In 2016 betrokken ze bij 'Bad Girls' de stichting Exodus, die hulp biedt aan (ex-)gedetineerden. Scala gaf zelfs een voorstelling in de vrouwengevangenis van Zwolle. Dat werd een overweldigende ervaring, voor spelers en publiek.

Groene happening

Voor 'Little Shop of Horrors' (over een bloeddorstige plant), verzorgden cliënten van Esdégé-Reigersdaal en leerlingen van het Clusius College Groen een prachtige expositie. Ook dit werd een happening waar alle betrokkenen met veel genoegen op terugkijken. Mariëlle betreft cliënten dus niet alleen bij haar werk, maar ook bij haar hobby.

Semihobby

Nou ja, hobby... Ja, ze doet het voor haar plezier. Maar je kunt Scala gerust semiprofessioneel noemen. Het is een mengeling van profs, semiprofs en topamateurs. Het begeleidende 'Artistiek Team' bestaat uit doorgewinterde professionals. Regisseur Bram van Oers is een veelgevraagd en gedreven vakman. Choreografen Mirjam de Zeeuw en Matthea Brouwer dansen niet alleen zelf als de beste, ze kunnen het als beroeps balletdocenten ook nog eens prima doceren. Orkestleider Esther Hoek studeerde af aan het Sweelinck Conservatorium en werkte samen met een bonte stoet aan orkesten, fanfares en solisten.

Vuur en tranen

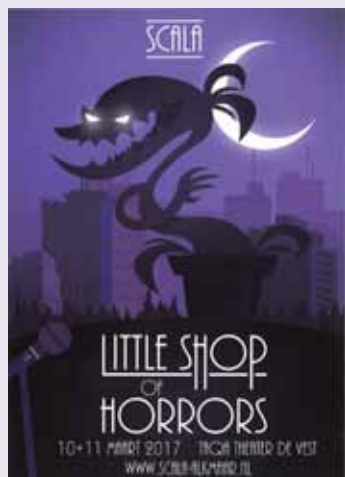
Kortom, men neemt het serieus. Dit seizoen staat de musical 'Cabaret' op het pro-

gramma, de musical dus die de dertienjarige Mariëlle in vuur en vlam zette. Ze heeft nog een hoofdrol ook! Maar had ze die niet, dan zou ze er ook vol voor gaan. En met evenveel plezier en passie als bij haar eerste musical 'Urinetown': "Bij het slotapplaus biggelden de tranen over mijn wangen."

Ga kijken

Kijk eens rond op de website www.scala-alkmaar.nl. Je vindt er ook foto's van de kunstwerken van cliënten. En je kunt er zien dat 16 en 17 maart 2018 'Cabaret' in theater de Vest in Alkmaar wordt opgevoerd. Met één van onze collega's in de hoofdrol. En reken maar dat ze goed articuleert!

Steven van der Burg

Waardevolle klim richting Mont Ventoux

Ze veroverde mijn hart eigenlijk al de eerste keer dat ik haar ontmoette. Wat een vrouw. Wat een doorzettingsvermogen. Esther Woudstra was de laatste die zich bij het Mont Ventoux Go-team voegde. In januari van dit jaar startte ze met haar fietsmaatje Shirley Smith met trainen. Ze paste haar voedingspatroon drastisch aan, er vlogen 25 kilo's af en in september stond ze met het team van 19 deelnemers en hun buddy's aan de voet van 'die Kale Berg' in Frankrijk. Klaar haar doel te bereiken.

Esther woont in een gezellig appartement in Den Helder en krijgt ondersteuning vanuit cluster de Waaier.

“Via Tjomme Wijnia, die ook bij de Waaier werkt, hoorde ik van het Mont Ventoux-project. Ik ben er meteen voor gegaan. En dat terwijl ik vroeger een hekel had aan onze fietsvakanties met het gezin. In mijn omgeving was ook niet iedereen meteen enthousiast. ‘Is dat dan wel professioneel en met wie ga je dan en hoe werkt dat dan?’ Dat is inmiddels wel anders. Iedereen leeft mee. Ook bij de sportschool waar ik aan spinning doe. Eerder moest je me naar de sportschool schoppen, nu ben ik niet meer te stoppen, haha. Met Shirley ging ik, om de klim te trainen, wel eens duin op duin af bij Callantsoog. De mensen die daar zaten te eten zullen ook

wel gedacht hebben. Maar dat maakt me niet uit.”

Alleen is ook maar zo alleen

Het was een hele grote stimulans om dit met zijn allen te doen. Alleen is ook maar zo alleen. De mensen begrepen elkaar, je werd geholpen. En dat je met vijftig mensen zoiets op kunt bouwen zonder dat je elkaar van tevoren kent dat vind ik heel bijzonder en waardevol. Ik was wel bang voor het moment dat het ‘af’ was. Het is raar dat het nu op een lager pitje staat, maar ook goed om je eigen dingetje weer te doen. Ik blijf fietsen en heb er mooie contacten aan overgehouden. We zijn met elkaar verweven. Zo ben ik inmiddels bij Dennis Hoeve, een van de andere fietsmaatjes, in de sportschool geweest. Daarvan leerde ik weer dat het ook

Esther (links) en Shirley

goed is om er krachttraining bij te doen. Ik heb al met andere deelnemers gebeld en ik heb de eerste eetafspraak al staan. Als straks duidelijk is hoe het project precies verder gaat en met wie dan vind ik het alleen wel fijn als we weer een doel hebben om naartoe te werken. Dat stimuleert mij. Voor vrijwilligers kost het wel veel tijd en energie dus daar moeten misschien ook nog wel wat dingen veranderen.”

Niet duwen of trekken

Maar hoe was ‘de klim’ nu eigenlijk? “Er zijn nog steeds momenten dat ik het allemaal heel onwerkelijk vind.

De laatste kilometers waren zwaar. Maar ik wilde niet geduwd, getrokken of wat dan ook worden. Lief bedoeld natuurlijk, maar ik wilde die prestatie zelf neerzetten. Ik had wel teveel gelletjes op, haha, dus ik werd goed miselijk. Maar het gaf me wel power. En toen iedereen daar bovenaan die berg op me stond te wachten: wat een boost! Het is me gelukt, dacht ik. Al kwam de emotie later!”

Titia Geerlink

Een filmpje waarin Esther de top bereikt is te zien op:
www.montventoux.st-er.nl